

ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน และ
การสั่งให้พนักงานสถาบันออกจากงานด้วยเหตุอื่นนอกเหนือจากความผิดวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ
บำนาญเหตุทดแทน และการสั่งให้พนักงานสถาบันออกจากงานด้วยเหตุอื่นนอกเหนือจากความผิดวินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสถาบัน ในการ
ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ประกอบกับมติสภาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้ให้ความ
เห็นชอบแล้ว จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน และการสั่งให้พนักงานสถาบัน
ออกจากงานด้วยเหตุอื่นนอกเหนือจากความผิดวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

“พนักงานสถาบัน” หมายความว่า พนักงานสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบังที่จ้างด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ หรือพนักงานสถาบันที่เปลี่ยนสถานภาพมาจาก
ข้าราชการ

“ก.พ.อ. หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.บ.สจล.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้อ ๔ ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ อาจถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน หรือถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นนอกเหนือจากความผิดวินัยได้ แล้วแต่กรณี

(๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) สัมครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการหรือสถาบัน

(๓) ขาดจากการมีสัญชาติไทย

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๕) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคที่กำหนดใน กฎ ก.พ.อ. หรือประกาศของ ก.บ.สจล. แล้วแต่กรณี

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๘) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๙) มีการเลิกหรือยุบส่วนงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ เว้นแต่สถาบันยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๑๐) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) เป็นผู้ถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่สภาสถาบันมีมติว่าถ้าให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สถาบัน

(๑๒) เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

(๑๓) เป็นผู้ไม่สามารถปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของสถาบันได้

การสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันออกจากราชการหรือจากงานตาม (๑) ถึง (๑๑) ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตาม (๑๒) หรือ (๑๓) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และการสั่งให้พนักงานสถาบันออกจากงานตาม (๑๒) หรือ (๑๓) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานทางการแพทย์ที่ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ว่า ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีกรณีเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานของตนได้โดยสม่ำเสมอ ตามข้อ ๔ (๑) หรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ. หรือประกาศ ก.บ.สจล. ตามข้อ ๔ (๕) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

หากไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน แต่มีพฤติการณ์เป็นที่ปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หากผลการสอบข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานทำให้เชื่อได้ว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นมีพฤติการณ์ปรากฏตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

การสั่งให้ออกจากราชการหรือจากงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง จะสั่งให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งไม่ได้

ข้อ ๖ ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดจะสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการหรือสถาบันตามข้อ ๔ (๒) จะต้องยื่นคำขอและรายละเอียดตามที่ ก.บ.สจล. กำหนด โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับไปจนถึงอธิการบดี

การยื่นคำขอให้เป็นไปตามแบบหรือทำเป็นหนังสือโดยให้มีรายละเอียดตามแบบคำขอ และให้ยื่นคำขอก่อนไปปฏิบัติงานล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษโดยได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดีให้ยื่นล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันได้

การให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามข้อ ๔ (๒) ให้อธิการบดีพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการศึกษาของสถาบันและผลประโยชน์ของทางราชการ และมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

ความในข้อนี้ไม่ใช่บังคับกับข้าราชการผู้จะไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเดิมเวลาราชการ

ข้อ ๗ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดขาดจากการมีสัญชาติไทยตามข้อ ๔ (๓) หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองตามข้อ ๔ (๔) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

การสั่งให้ออกจากวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่ขาดจากการมีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

ข้อ ๘ เมื่อศาลสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถตามข้อ ๔ (๕) หรือศาลพิพากษาให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดเป็นบุคคลล้มละลายตามข้อ ๔ (๖) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

การสั่งให้ออกจากราชการหรือจากงานตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษา

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีกรณีตามข้อ ๔ (๗) หรือ (๘) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อผลการสอบสวนมีพยานหลักฐานทำให้เชื่อได้ว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นมีพฤติการณ์ตามข้อ ๔ (๗) หรือ (๘) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัยแล้วแต่กรณี

การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ เมื่อมีการเลิกหรือยุบส่วนงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ตามข้อ ๔ (๕) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

การสั่งให้ออกจากราชการหรือจากงานตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่มีการเลิกหรือยุบส่วนงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

ข้อ ๑๑ เมื่อข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษตามข้อ ๔ (๑๐) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

การสั่งให้ออกจากราชการหรือจากงานตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๑๒ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้ใดมีกรณีตามข้อ ๔ (๑๑) และผลการสอบสวนมีพยานหลักฐานทำให้สภาสถาบันเชื่อได้ว่าหากให้ข้าราชการหรือพนักงานผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่สถาบัน ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนหรือสั่งให้พนักงานสถาบันผู้นั้นออกจากงานด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่ความผิดวินัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ เมื่ออธิการบดีสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันออกจากราชการหรือออกจากงานตามข้อบังคับนี้ ให้รายงานให้สภาสถาบันทราบยกเว้นกรณีตามข้อ ๑๒ ในกรณีที่สภาสถาบันพิจารณาเห็นว่าอธิการบดีมิได้สั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานโดยถูกต้อง เป็นธรรมดา จะสั่งให้อธิการบดีทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

ข้อ ๑๔ การสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันออกจากราชการหรือออกจากงานตามข้อ ๕ และ ข้อ ๕ จะต้องให้ข้าราชการหรือพนักงานสถาบันผู้นั้นมีโอกาสดังกล่าวได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๕ ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อบังคับนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

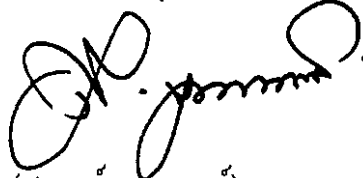
พนักงานสถาบันที่ถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อบังคับนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของสถาบัน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของสถาบัน ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์การสั่งให้พนักงานสถาบันออกจากงานของตามข้อบังคับนี้ โดยนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับสถาบัน ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศสถาบันโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกสภาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง